

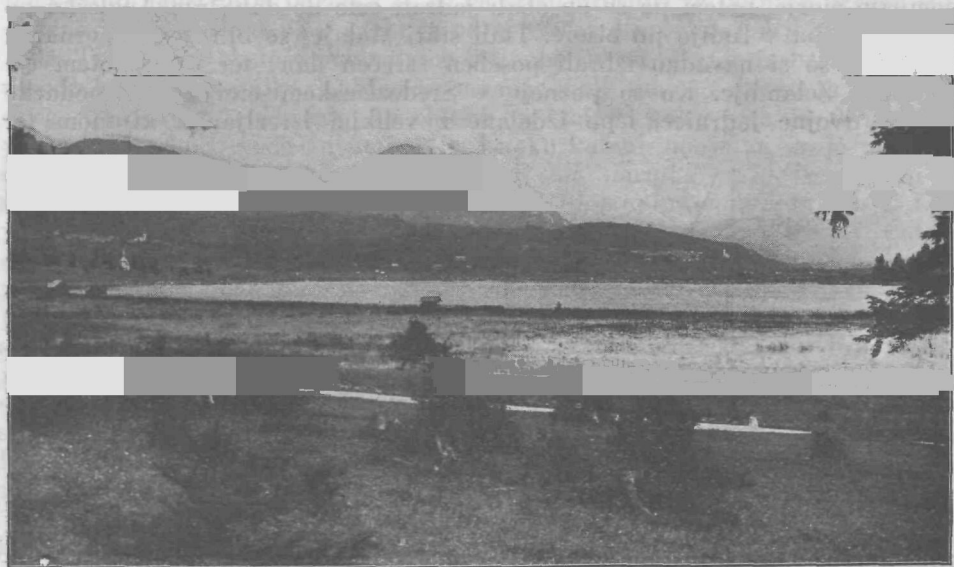
Karintijofil:

Dobrač.

i.

Mejnik med nemško in slovensko zemljo na Koroškem je gora Dobrač. Kakor vsak Slovenec pozna Triglav, tako naj *bi* ne bilo Slovenca, ki bi mu bilo neznano ime Dobrač. Malo je gorâ, s katerih bi se nudil tako veličasten razgled kot z Dobrača. Imenujejo Dobrač »koroški Rigi«, ker tekmuje po svojem krasnem razgledu s švicarsko goro Rigi.

Po višini Dobrač le malo prekaša kranjski Storžič. Storžič je visok 2134 m, Dobrač pa 2167 m. A prekaša ga po razsežnosti razgleda in po ogromnosti gorovja. Dobrač stoji na Koroškem in je oddaljen od jugo-

slovanske meje v zračni črti samo 10 kin. Jesenice na Gorenjskem so v zračni črti približno enako oddaljene od Dobrača in od Storžiča, uamreč 35 km. Od Beljaka je najvišji vrh Dobrača oddaljen v zračni črti 13 km, od Kranjske gore pa 16 km.

V bližnji bodočnosti bodo gradili na Dobrač, avtomobilsko cesto. Njena dolžina bo znašala iz Beljaka do najvišjega vrha 25 km. Cesto bodo gradili dve leti. Avtomobil bo potreboval od Beljaka do vrha Dobrača približno eno uro. Zdaj se potrebuje za to pot 7 do 8 ur. Tudi visoko gor pod vrh Velikega Kleka (3800 m) je že zgrajena cesta za avtomobile. Skoro 3000 avtomobilov je lani frčalo na to najvišjo koroško goro.

»Dobrač« je pristno slovensko ime. Tudi Nemci pravijo »Dobrač«, poleg tega pa, zlasti v novejšem času, vedno česče tudi »Villacher Alpe«, t. j. Beljaška planina. Slovenci v Ziljski dolini pravijo gozdu »gozd«, a tudi »dobrà« (iz: dóbrova = gozd). Ogromni, z gozdom porasli gori so torej dali ime »Dobrač«.

(Nadaljevanje.)